

skulde saa først og fremmest gøre det? Derfor kan jeg forstaa, at den ærede første Taler tog Ordet for at denne Anstalt skulde ligge i hans Valgekreds. Men at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgekreds taler paa Københavns Vegne, hvor Anstalten efter den højtærede Ministers Forslag slet ikke skal ligge, kan jeg ikke se nogen Grund til. Det skulde jo være at plyndre København, at vi fik Anstalten henlagt til et andet Sted; det var en ren Plyndring som i gammel Tid, da vi Jyder kom her over til København som Vikinger og sloge ned og udsugede det stakkels København. Men jeg forsikrer det ærede Medlem, at vi ville ikke gøre København Uret, vi handle, som vi gøre, baade for vedkommende Institutions Skyld, og fordi vi tro, at det er i Samfundets velforstaede Interesse. Vi ville ikke her i Danmark fra Rigsdagens Side mere end nødvendigt bidrage til, at vor Hovedstad, som er den største i hele Verden i Forhold til den lille Nation, som vi Danske nu en Gang ere, skal blive større end den naturlige Udvikling fører med sig. Dette Standpunkt vedkender jeg mig fuldt ud. Naar jeg derfor ikke har været med til at stille Forslag i den Retning, som jeg nævnte ved 1ste Behandling, er det, fordi det var en stiltiende Overenskomst mellem samtlige Medlemmer af Finansudvalget, at vi skulle henstille til den højtærede Minister at søge et passende Sted. Naar der saa kommer Forslag, kunne vi tage Sagen op til Overvejelse og se at blive enige om Stedet. Vi forlangte blot, at det skulde være uden for København eller dens Nærhed. Det vare vi enige om, og det mener jeg, vi alle foreløbig kunne blive enige om, ogsaa det ærede Medlem. Ikke desto mindre bliver han ilde berørt og erklærer, at naar han skulde sige det rent ud, maatte han sige, at vi ere nogle rene Røvere, der egentlig ville plyndre fra København paa uretfærdig, skammelig og skændig Maade.

Jeg vil slutte mine Bemærkninger med at udtale det Haab, at Ministeren vil finde en Plads til denne Anstalt ovre i Hovedlandsdelen, Jylland. Jeg vil indrømme, at den højtærede Minister i de Motiver, der ledsage Lovforslaget, har nævnt Ting, der for en alvorlig Undersøgelse af denne Sag have stor Vægt. Ministeren har Ret i, at der maa stilles visse Betingelser, som maa opfyldes, naar en saadan Anstalt skal anlægges. Der er Ting, hvortil der skal tages Hensyn baade paa den ene og paa den anden Maade,

ikke mindst den økonomiske Side af Sagen. Jeg kender ingen Steder her i Landet, hvor alle Betingelserne, som den højtærede Minister stillede, ere bedre til Stede end i den største By i Jylland, Aarhus. Jeg haaber, at denne Sag efter den Enighed, som der er i Finansudvalget, vil blive endt saaledes, at den Dagsorden, som opfordrer Ministeren til at undersøge Forholdene uden for København, maa blive vedtagen, og at da den højtærede Minister kommer til det Resultat, at Aarhus er det bedste Sted, naar alle Hensyn skulde tages, og Anstalten ikke skal lægges ved København. Det er ud fra dette Haab, jeg vil tillade mig at udtale, at jeg ikke antager, der er nogen som helst principiel Uoverensstemmelse mellem mit Standpunkt og det, som den ærede Ordfører har udviklet i Gaar.

Berntsen: Jeg skal ikke indlade mig paa en Undersøgelse af, hvem af de to Herrer der har deres Papirer daarligst i Orden med Hensyn til Spørgsmaalet om at bevilge Penge til Københavns Befæstning, enten det ærede Medlem for Ribe (Busk) eller hans politiske allierede, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgekreds (Klausen). Jeg vil lade det Spørgsmaal blive en Familietvist mellem de to Herrer og skal kun sige, at jeg fik det Indtryk af det ærede Medlem, der nu talte, at ingen af de to Herrer har i det Spørgsmaal ren Halm i Støvlerne. Med Hensyn til den foreliggende Sag skal jeg bemærke, at jeg deler den Betragtning, der er gjort gældende fra anden Side, og som gaar ud paa, at der ikke er skellig Grund til at ophobe alle Statsinstitutioner her i København og allermindst til her at lægge en Institution som Kvindefængslet, der jo er fælles for København og det øvrige Land. Naar nu Talen er om at flytte Kvindefængslet fra Københavns Omegn ud i Provinserne, saa forekommer det mig naturligt, at man vælger det mest centrale Sted her i Landet, og jeg ser da ikke rettere, end at Fyn er den Landsdel, der ligger mest centralt her i Landet. Og naar Talen igen er om Fyn, saa vil jeg anbefale Assens som det Sted, hvor en saadan Anstalt bedst kan opføres. Assens har jo udmærkede Forbindelser, baade Jærnbane- og Søfartsforbindelser. Endvidere skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at Assens er en af de Købstæder, der i sin Tid have lidt betydeligt Tab ved Slesvigs Adskillelse fra Kongeriget, idet Byen da mistede en stor Del af sit Opland derved, at Toldgrænsen blev flyttet til Kongeaen. Ad-